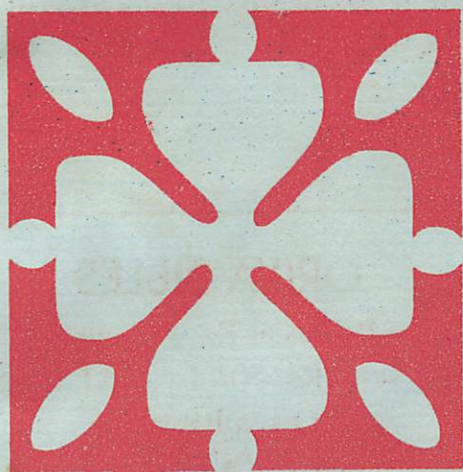

ସତ୍ୟବାନୀ

THE VOICE OF TRUTH

Jan & Feb 1997

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001

Ph. 0884 - 63722

Vol. 2 Jan & Feb 1997 No. 1

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

ORIIYA BIBLES

We supply Oriya Bibles at Rs. 35/- each and Rs. 15/- for
postage. please send Rs. 50/- by M.O. if you are in need
of Oriya Bibles to:

SATYA VANI

P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟ ବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

7th issue Jan. February, 97 Nov. December

ଆଧୁନିକ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀ

(The new Pharisees and Sadducees)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନରେ ଥିବା ସମୟରେ ଜନ୍ମି, ଜୀବନଯାପନ କରି, ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭେଗି-ଥିଲେ । ସେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋପ ନକରି, ବରଂ ପାଳନ କରିବାକୁ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲେ । (ମାଥୁର ୫ : ୧୭-୧୮) । ଈଶ୍ଵରଧାରୀ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୁସ୍ଫୁରୁପେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀ ନାମରେ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଫାରୁଶୀମାନେ ଗର୍ବନିତରେ ଆବଜ୍ଞ, ତଥା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ନଥିଲା । ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନେକ ପ୍ରଥା, ମାତ୍ରି ନିୟମ ଯୋଗ ଓ ବିଧିରାଜ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିକୃତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ କରି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ଵର ବ୍ୟବହାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ନିନ୍ଦା କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଏହି ବର୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା କେତୋଟି ଘଟଣାବଳୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାଲିବଲରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । “ସେ କଥା କହିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ତାହାଙ୍କୁ ଦିନବେଳେ ଆପଣା ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ନାନ କରି ନଥିଲେ । ଏହା ଦେଖି ସେହି ଫାରୁଶୀ ଚମକିତ

ହେଲେ । ସେଥିରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଫାରୁଖୀ ସାଜ ସିନା ଗିନା ଓ ଥାନୀର ବାହାର ପରିଷ୍କାର କରୁଥାଅ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତର ଲୁଣ୍ଠନ କର୍ମ ଓ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ହେ ନବୋଧ୍ୟମାନେ, ସେ ବାହାର ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେ କି ଭିତର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ନାହିଁ ? ବରଷି ଭିତରେ ଯାହା ୨ ଅଛି, ସେ ସବୁ ଦାନ କର, ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ପଶ୍ଚେତ । କନ୍ତୁ ହାୟ ! ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ଫାରୁଖୀମାନେ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ସମାଜ ଗୃହଣେ ଧ୍ୟାନ ଆସନ ଓ ହାଟ ବଜାରରେ ନମସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଅ । ହାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ସମାଧି ତୁଲ୍ୟ, ତାହା ଉପରେ ଗତାୟତ-କାସି ଲୋକମାନେ ତାହା ସମାଧି ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।” (ଲୁକ ୧୧ : ୩୭-୪୪)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି କହିଲେ, “ସତର୍କ ହୁଅ; ଫାରୁଖୀ ଓ ସାଜ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚର ଠାରୁ ସାଧ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଅ ।” (ମାଥୂ ୨୭ : ୭) । ସେମାନଙ୍କ କପଟ ପଣକୁ ନିନ୍ଦା କରି କହିନ୍ତି, “ହାୟ ! ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କପଟୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ରୁଦ୍ଧ କରୁଥାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ନିଜେ ପ୍ରବେଶ କରୁନାହିଁ, ସୁଖି ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଦେଉନାହିଁ । ହାୟ ! ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କପଟୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛଳରେ ଘର୍ବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଗୃହ ସବୁ ଗ୍ରାସ କରୁଥାଅ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁରୁକର ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । ହାୟ ! ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କପଟୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀ କରିବା ପାଇଁ ଜଳ ସ୍ଥଳ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ, ସୁଖି ଯେତେବେଳେ ସେ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇ ଗୁଣ ନରକପାତ୍ର କରୁଥାଅ ।” (ମାଥୂ ୨୩ : ୧୩-୧୫) । ପୁନର୍ବାର ଯୀଶୁ କହିନ୍ତି, “ରେ ଅଛି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଣାକୁ ଗୁଣୁଥାଅ, କନ୍ତୁ ଓଟକୁ ଗିଳୁଥାଅ । ହାୟ ! ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କପଟୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିନା ଓ ଥାନୀର ବାହାର ପରିଷ୍କାର କରୁଥାଅ, ମାତ୍ର ଭିତରେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଲୁଣ୍ଠନକର୍ମ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ

ସେବାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ହେ ଅର ଫାରୁଶୀ, ଆଗେ ଗିନାର ଭିତର ପରି-
 ସ୍କାର କର, ଯେପରି ସେଥିର ବାହାର ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ । ହାୟ !
 ଦଣ୍ଡର ପାସ କପଟୀ ଶସ୍ତୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଶୁକ୍ଳାକୃତ ସମାଧି ସୁନ୍ଦର । ତାହା ବାହାରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ
 ଭିତରେ ମୃତମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥି ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଶୁଚିତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ସେହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ
 ଦେଖାଯାଅ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ କପଟ ଓ ଅଧର୍ମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ହାୟ,
 ଦଣ୍ଡର ପାସ କପଟୀ ଶସ୍ତୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଭବବାଦୀମାନଙ୍କର ସମାଧି ନିର୍ମାଣ କରି ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସମାଧି ସ୍ତମ୍ଭ
 ସୁରକ୍ଷାଭିତ କରି କହୁଥାଅ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃ-
 ପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରେ ଥାଆନ୍ତୁ । ତେବେ ଭବବାଦୀମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତରେ
 ସେମାନଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତୁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭବ-
 ବାଦୀମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସେ ସମ୍ଭବରେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଆପଣା ୨ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ନିଜ ୨ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କର ଧର୍ମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଆରେ ସର୍ପ ଗୁଡ଼ାକ,
 ଆରେ କାଳସର୍ପର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରକାରେ ନରକ ଦଣ୍ଡରୁ
 ରକ୍ଷା ପାଇବ ?” (ମାଥୂର୍ଜ ୨୩ : ୨୪-୩୩) । ଏହିସବୁ କାରଣ ଯୋଗୁଁ
 ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ଧାର୍ମିକତା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବେଶୀ
 ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ
 ନାହିଁ ।” (ମାଥୂର୍ଜ ୫ : ୨୦)

ଯଦିଓ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦ୍‌ଜ୍ଞମାନେ ପରସ୍ପର ବିପକ୍ଷ ଦଳ ଥିଲେ,
 ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ମିଳି ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ମାଥୂର୍ଜ ୧୭ : ୧ ପଦରୁ
 ଜାଣିପାରୁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ “ଫାରୁଶୀମାନେ ବାହାର ଯାଇ
 ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି କ୍ଷଣି
 ହେବେଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” (ମାର୍କ ୩:୭)
 ସେ ସାଦ୍‌ଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ଫାରୁଶୀମାନେ
 ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ତାହାକୁ
 ପରୀକ୍ଷା କରି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କି ପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ?” (ମାଧୁକ ୨୨ : ୩୪-୩୭) । ସେମାନଙ୍କ ନିରନ୍ତର ଚେଷ୍ଟା ଓ
 ଯାଶୁଙ୍କ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ (ଇସ୍ଲାମ୍ ପିତୃତା) ହେତୁ ଯାଶୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ
 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଲେଖାଯାଏ, “ପ୍ରଭୃତ ଦୃଶ୍ୟେ
 ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନଯାଜକ, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଗ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ
 କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ଅର୍ଥ ସେମାନେ
 ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଯାଇ ପୀଲତ ନାମକ ଶାସକକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
 କଲେ ।” (ମାଧୁକ ୨୭ : ୧-୨) । ଉପରେ ଯାଶୁ ପିଲତଙ୍କ ଦରକାରେ
 କିଛି ଭାବେ ବିଚାରିତ ହୋଇ କୃତ୍ରିମତ ହେଲେ । ଅଷ୍ଟମ, ଅମର ପର-
 ମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ମରଣ ଜୟୀ ଯୁଗେ ୨ ଜୀବତ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
 ହିନ୍ଦୁଗଣ ଯିଲତ ନେତାମାନେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ
 ଶ୍ରେଣୀ ଜରି ନେଇଗଲେ ବୋଲି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବା ଉପରେ ସୈନ୍ୟ
 ମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍କୃତ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ମାଧୁକ ୨୮ : ୧୨-୧୩
 ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ି ପାରୁ ।

ଫାରୁଶୀ, ସାଦୁକ୍ସ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
 ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୃତ୍ରିମତ ହୋଇଥିଲେ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ହେଉଁମାନେ
 ଇଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସରଣ ନକରି, ଆପଣା ୨ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କଳ୍ପିତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସେ କାଳର ଫାରୁଶୀ
 ଓ ସାଦୁକ୍ସ ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ଲୋକେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟର ତଥା ସତ୍ୟ
 ବାକ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ବିରୋଧୀ ଅଟନ୍ତି । ଇଶ୍ଵର
 ଦତ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ଆପଣା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯୋଗ ବିପ୍ଳୋଗ କରି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ
 ବିକୃତ କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧୀ ନ ହେବାକୁ ଆନ୍ତେମାନେ ଆପଣା
 ଆପଣାକୁ ସତ୍ୟ କରୁ । ନଚେତ୍ ଆନ୍ତେମାନେ “ଆଧୁନିକ ଫାରୁଶୀ ଓ
 ସାଦୁକ୍ସ” ରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଣିତ ହେବୁ ।

-J. C. Chate

ଅବାଧ୍ୟତାର ଫଳ (A Defeat Because of Sin)

ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ଆପଣା ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ରାୟେଲ ଜାତିକୁ ମିଶରର ଦାସତାରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଈଶ୍ରାୟେଲର ନେତୃତ୍ଵର ଭାର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ ପଡ଼ିଲା । ଈଶ୍ରାୟେଲଙ୍କ ଯୋଜନାନୁଯାୟୀ ଯିହୋଶୁୟ ନଗର ଈଶ୍ରାୟେଲ ମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ହେଲା । ଶତ୍ରୁ ବେଶ୍ୟା ଓ ଚାହାଙ୍କ ପରିବାର ବ୍ୟତୀତ ନଗରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାଣୀ ଈଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ଧାରଣ ଶୀକାର ହେଲେ । ନଗରର ସମସ୍ତ ରୂପା, ସୁନା, ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହାର ପାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । (ଯି.ହାଶୁୟ ୭ : ୧୭-୧୯) । ଈଶ୍ରାୟେଲ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ । ଶତ୍ରୁତାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାରେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ବୋଲି ଲେଖକ **Lesile G. Thamas** ଆପଣା ପୁସ୍ତକରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ— ଆଦମାତା ହବାକୁ ଶତ୍ରୁତାନ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରଲେଭିତ କରିଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଉପାସନା କରିବାର ପ୍ରାଥମିକ ବେଳାରେ କୟିନ ଶତ୍ରୁତାନର ଛଳନାର ଶୀକାର ହୋଇଥିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନର ପ୍ରାରମ୍ଭ ସମୟରେ ନାଦବ ଓ ଅବହୁ ଅବାଧ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ ଯଜ୍ଞ ବେଦ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନର ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଶତ୍ରୁତାନର କପଟତାର ଅନୁସରଣ କରି ହନମାୟ ଓ ସର୍ପୀର ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । (ଆଦି ୩ : ୪, ଲେଖା ୧୦ : ୧-୭ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୫ : ୧-୧୧) । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ଶତ୍ରୁତାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରଲେଭିତ କରିଥିଲା ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣାରୁ ବୁଝି ପାରୁଅଛୁ । ପ୍ରତିଜ୍ଞିତ ଦେଶରେ ଈଶ୍ରାୟେଲ ପ୍ରଥମ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିବା ନଗରରେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁତାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପାପରେ ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପୁରୁତନ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟରେ ପବନୀକୃତ ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଶୟତାନର ପ୍ରଲୋଭନ ନାମକ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ।

ପିତୃଦା ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟର ପୁତ୍ର ଆଖନ ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ କଲେ । ଏହି ଆଖନର ନାମ, ୧ମ ବଂଶାବଳୀ ୨ : ୭ ରେ ଆଖନ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ଅଛି । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଦୁଃଖଦାୟକ । ଶତ୍ରୁର ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ କରି ଆଖନ ସମୁଦାୟ ଉପରେ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖର କାରଣ ହେଲା । ଶତ୍ରୁର କୌଶର୍ଯ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଶତ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁର ଯେପରି କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରେ, ସେହିପରି ଭାବେ ଆଖନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ ସମୁଦାୟ ଉପରେ ଜାତିକୁ କ୍ଳେଶ ଦେଇଥିଲା । ଆଖନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ ବିଷୟରେ ଯିଶୋଶୟୁ ଅଜ୍ଞତ ଥିବାରୁ ଅପ୍ତ ନଗର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁପ୍ତସୂତ୍ର ପଠାଇଲେ । ଅପ୍ତ ନଗରର ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଥିବାରୁ, ୨,୦୦୦ ବା ୩,୦୦୦ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ପାରିବେ ବୋଲି ସେହି ଗୁପ୍ତସୂତ୍ର ମାନେ ଆସି ଯିଶୋଶୟୁଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ଯିଶୋଦ୍ଦୋ ନଗରର ବିଜୟୀ ଯିଶୋଶୟୁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସାହସରେ ଅପ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତନୁ ସହସ୍ର ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଅପ୍ତ ନିବାସୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛତଶି ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦାତ କରି ଉପରେ ଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ କରିବା ହେତୁ ଅପ୍ତ ନଗରବାସୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାଜିତ ହେଲେ । ଯିଶୋଶୟୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ସିଦ୍ଧିକୁ ସମ୍ମତରେ ଅଧ୍ୟୋମୁଖ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହି ଆପଣ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଧୁଳି ପକାଇଲେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “ହାୟ ହାୟ ହେ ପ୍ରଭୋ, ସଦାପ୍ରଭୋ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯଦନ ପାର କରାଇ ଆଣିଲ କାହିଁକି, କି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଇମୋଗୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ବିନାଶ କରିବାକୁ ? ଆହା, ଯେବେ ଆତ୍ମମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯଦନ ସେ ପରିରେ ରହିଥାନ୍ତୁ ! ହେ ପ୍ରଭୋ, ମୁଁ କଅଣ କରିବି, ଇସ୍ରାଏଲ ତ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ପିଠି କରି ଆସିଲଣି । କାରଣ କିଶାନ୍ୟମାନେ ଓ ଏ ଦେଶ

ହିକାସୀ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୁଝି ଆଡ଼େ ଦେରି ପୃଥ୍ବୀକୁ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚିନ କରବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାନାମ
ନିମନ୍ତେ କଅଣ କରିବ ? (ପିଠିହାଶୁପ୍ତ ୭ : ୭-୯)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ପିତୃକ ସମ୍ମୁଖରେ ପିତୃଶୁକ୍ତ ଆର୍ତ୍ତନାଦ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରକୁ ଆମେ ତନି
ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିପାରୁ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନ ହୋଇ
ଉଠିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ୨) ପିତୃହୋର ଧାତୁ
ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ ବିଷୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଲଂଘନ କରି ତାହାଙ୍କ
ହୋଧର ପାସ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ
ଥିଲା । ସମସ୍ତେ ୨ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଆପଣା ୨ ନିମନ୍ତେ ନେବା
ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କରୁଥିଲେ । (୨ୟ ବିବରଣ ୨୦ : ୧୦-୧୪, ପିତୃହାଶୁପ୍ତ
୮ : ୧-୨) । କିନ୍ତୁ ପିତୃହୋ ନଗରର ସମସ୍ତ ଧାତୁ ପାସ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉପାଦେୟରେ ସମସ୍ତ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୩) ତୃତୀୟରେ,
କୃଷ୍ଣିୟେଲ ସମାଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ
“ଉଠ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ଆଉ କୁହ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଲି ପାଇଁ
ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେ-
ଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁ ଅଛି,
ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁ ଦୂର କରିବା ଯାଏ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠାଆହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।” (ପିଠିହା-
ଶୁପ୍ତ ୭ : ୧୩)

ତହିଁ ପରଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଉପାଦେୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଅଣାଗଲା । ତହିଁରୁ ପିତୃହା ବାଗନ;
ସେଇଦିନ ଗୋଷ୍ଠୀର । ସକ୍ରି ପରିବାର କର୍ମର ପୁତ୍ର ଆଖନ୍ ମାଣ୍ଡିତ ହେଲା
ଆଖନ୍ ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲା, “ମୁଁ ଲୁଚିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ
ଖଣ୍ଡିଏ ବାବିଲୀୟ ବସ୍ତୁ ଓ ଦୁଇଟି ଶେକଲ ରୂପା ଓ ଦୁଇଟି ଶେକଲ
ପରିମିତ ଏକ ସୁନା ମୁଦ୍ରା ଦେଖି ଲୋଭ କରି ତାହା ନେଲି, ଆଉ ଦେଖ
ସେସବୁ ମୋ ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭିରେ ପୋତା ଅଛି । ଆଉ ରୂପା ତହିଁ

କଲେ ଅଛି ।” (ପିତୃହାଶୁୟ ୭ : ୨୧) । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଖନ୍ଦ୍ର ପାପ ପୁଣ୍ୟରୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ରାୟେଲ ସମାଜ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵୀକାର କରାଇଥିଲେ । ଆଖନ୍ଦ୍ର ଆପଣା ପାପ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ, “ଦେଖିଲି”... “ଲୋଭ କଲି” -- ଓ “ନେଲି” । ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଶୟତାନର ଏହି ତିନୋଟି ଅସ୍ତ୍ର, ଶାରଣ୍ୟ ଅଭିଳାଷ, ଚକ୍ରର ଅଭିଳାଷ ଓ ଲୌକିକ ଗର୍ବ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପସ ମାଧ୍ୟମରେ ସତର୍କ କରନ୍ତି (୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୧୫-୧୭) । ପାଉଁଳ ମଧ୍ୟ ୧ମ କରନ୍ତୁ ୬ : ୯-୧୦, କଲସୀ ୩ : ୫, ଏଫିସୀ ୪ : ୨୮ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଵୀକାରକୁ ଶୟତାନର ଏହି ଅସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଆଖନ୍ଦ୍ର ଲୋଭ କରି ହରଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପଦ ଲୁଚି ସମ୍ପଦାୟ ଈଶ୍ରାୟେଲର ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୨୪ : ୧୭ ପଦରେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତୃ ଗଣର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବନାହିଁ, କିଅବା ପିତୃଗଣ ପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇ ଅଛି । ଆଖନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାପର ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ୍ୟ । ୨୫ ପଦରେ “ଈଶ୍ରାୟେଲ ‘ତାହାକୁ’ ପ୍ରସ୍ତରଘାତ କରି ବଧ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ସେସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ପ୍ରସ୍ତରରେ ପୋତି ପକାଇଲେ ।” ବୋଲି ଲେଖାଯାଏ । ଏଠାରେ ‘ସେସବୁ’ର ଅର୍ଥ ଲୁଚିତ ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରେ । ‘ସେ ଯା’ ହେଉ ଆଖନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଈଶ୍ରାୟେଲ ସମାଜ ଦୁଃଖ ପାଇଲେ । ତା ସଙ୍ଗେ ୨ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ସମାଜ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରଘାତରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଈଶ୍ରାୟେଲ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ପାପ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃଷ୍ଣର ପୁନର୍ବାର ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଗଣ (The Apostles of Christ)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ବାଇବଲରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ପଦ “ଆପୋଷ୍ଟଲନ୍” ବୋଲି ଗ୍ରୀକ୍ ପଦରୁ ଆନତ । ପ୍ରେରିତ ଅର୍ଥ ପ୍ରେରେପିତ ହେବା । ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରେପିତ ହେବା ଏହାର ଅର୍ଥ । ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୃତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ୧୨ ଜଣଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ (ମାର୍କ ୩ : ୧୪) । ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଡକାଗଲେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ମନୋଯୋଗ କରି ନଥାଉ । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେତକ ଜାଣିବା କଥା ସେତକ ଆମେ ଜାଣିପାରୁ ନଥାଉ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି; ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅତି ଆଗ୍ରହରେ ତାଲିମ ଦେଇଥିଲେ । ଏତକ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଏ ଜଗତରେ ପ୍ରଭୃତ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କେତେ ବାଧା ସହ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୃତ କରିବା ଗୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇଲେ । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଆନୁସାରେ ଅନୁସରଣ କରୁ ।

ସେହି ୧୨ ଜଣ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି : ଶିମୋନ ପିତର, ସାକୁକ, ଯୋହନ, ଆନ୍ଧ୍ରୀୟ, ଫଲିପ୍ପ, ବାର୍ଥଲମୀ, ମାଥୁ, ଥୋମା, ଆଲିଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ସାକୁକ, ଥଦୀୟ, କିଶାମ୍ପୟ ଶିମୋନ, ଇଷ୍ଟାରିୟୋଥ ପିତୁଦା (ମାର୍କ ୩ : ୧୬-୧୯) । ଏହି ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗୁରୁ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିମ୍ନଜାତିରୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ହେଲେ । ଗର୍ବସମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଶିକ୍ଷିତ ନୁହନ୍ତି । କାରଣ ଯିହୁଦୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମାଜ ମନ୍ଦିରର ପାଠ ଶାଳାରେ ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏଣୁ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟା ନଥିବା ଅଶିକ୍ଷିତ ନୁହନ୍ତି ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର, ଆନ୍ତୁୟୁ, ଯାକୁବ ଯୋହନ ଏମାନେ କେଉଟ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଢଙ୍ଗା ଥିଲା । ସେହି ଢଙ୍ଗାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବେତନକାରୀଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ । ଏଥିଦ୍ୱାରା ଜାଣିପାରୁ ଯେ, ସେମାନେ ଆର୍ଥିକ ଭାବେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପଛୁଆ ନଥିଲେ (ମାର୍କ ୧ : ୧୭-୨୦, ଲୁକ ୫ : ୧-୧୧) । ମାଥିଉ ଜଣେ କରଗ୍ରାହୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କର ଆଦାୟକାରୀ (ମାଥିଉ ୯ : ୯, ଲୁକ ୫ : ୨୭) । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିଷୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ ବାକିବଳ ଅତି ଅଳ୍ପ ଭାବରେ ଆମକୁ ଜଣାଉଛି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରଣ ଅପେକ୍ଷା, ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପରିଚୟ ଆମେ ଅଧିକ ରୂପେ ଜାଣିବା ଭଲ ।

ଦ୍ରୋହି ଅପେକ୍ଷା ଦେଖି, ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ପୁଣି ଆପଣା ମାଲିକକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଲୋକର ଜୀବନ ଅଶୋଚନୀୟ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦଳରୁ ଇସ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ନାମ ସବୁବେଳେ ଶେଷ ଭାଗରେ ଦେଖି ପାରିଥାଉ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋମାତ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଗଲେ (ମାଥିଉ ୧୦ : ୪-୧୫) । ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଇସ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ବୋଲି ମାଥିଉ, ମାର୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟରେ ଦେଖିପାରୁଛୁ । ଦ୍ରୋହି ଇସ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ବୋଲି ଲୁକ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖିଲେ (ଲୁକ ୬ : ୧୬) । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଟଙ୍କା ଝୁଲି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ସେଥିରୁ କରୁଥିଲା । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମିତ୍ର ରୂପେ କୁହାଯାଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଲୋଭ ବୋଲି ଲୋକେ ବାରି ପାରୁଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଦରେ ମାତେଆ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଟାମାଂସୀ ତେଲ ଲଗାଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ସ୍ମୃତିକରିବାକୁ କହିଲେ । “ଏହି ତେଲ ଦେଉଣି ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆନଗଲା ?” ସେ ଯେ ଏପରି କହିବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ପାଇଁ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଚୋର ହୋଇ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଟଙ୍କା ଥଳି ଥିବାରୁ, ସେଥିରେ ଯାହା ୨ ରଖାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେ ଚୋରି ନେଇ ଯାଉଥିଲା, ଏଣୁ ସେ ଏପରି କହିଲା” (ଯୋହନ ୧୨ : ୧-୬) । ଇସ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ୧୨ ଜଣ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୋଲି

ଗଣନା କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେବା ପଦରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ବୋଲି ପିତର କହିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୧୭) । ଇସ୍ତାରିୟୋଥ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଠାରେ ଶୟତାନ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେଲା (ଯୋହନ ୧୩ : ୨୭) । ଟଙ୍କା ନିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ (ମାଥୁଈ ୨୭ : ୧୫) । ତାପରେ ସେ ପାଣି ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ (ମାଥୁଈ ୨୭ : ୫) । ତାଙ୍କର ପାପ ବିଷୟରେ ପିତର କହିଲେ ଯିହୁଦା ହଜିଯାଇଛି ବା ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୨୫) ।

ଯିହୁଦା ହରାଇଥିବା ପ୍ରେରିତ ପଦକୁ, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ତଥା ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ମାଥୁୟଙ୍କ ନାମରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବାର ଆମେ ପ୍ରେରିତ ବିବରଣ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖିପାରୁଛୁ (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୨୭) । ପ୍ରେରିତ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପିତର କହିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୨୨) । ସେହିପରି ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଯାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣି- ବ୍ବା ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ମାଥୁୟଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରି ହେ ସର୍ବାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ତୁମ୍ଭ ମନୋମାତ କରି ଦେଖାଇଦିଅ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଡ କରିବାରୁ ମାଥୁୟ ନାମରେ ଗୁଲି ଉଠିଲା । ସେଥିରେ ସେ ଏକାଦଶ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହିତ ରଖିତ ହେଲେ । (ପ୍ରେରିତ ବିବ: ୧ : ୨୧-୨୨) ।

ଏହି ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ନୂତନ ନାୟମରେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ପାଉଲ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଆମ ପ୍ରଭୁ ଜଗତରେ ରହିଥିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପ- ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । “ଅକାଳ ଜାତପରି ଜଣେ ଯେ ମୁଁ ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ” ବୋଲି ୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୫ : ୮ ରେ କହିଲେ । ପାଉଲଙ୍କ ପରେ ଆଉ କିଏ ପ୍ରେରିତ ଥିଲେ “ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶେଷରେ ଥିବା ଲୋକକୁ” ବୋଲି ବ୍ୟବହାର କରି ନଥାନ୍ତେ । ପରିଶେଷରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖା ହୋଇ ତାପରେ ଆଉ କାହାକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ନଥିଲେ । ତେଣୁକରି

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରେରିତର ଯୋଗ୍ୟତା ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ଡକ ଯିବା ଦାବୀ କରୁଥିବ ବ୍ୟତୀତ । (ସେ କାଳରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପାଉଥିବା ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କଣିକା ଦ୍ଵାରା ସେ ସମାନ ଭାବେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପରି ନ ହୋଇ ଅସମାନ ରୂପେ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବା ବୋଲି ନିଜ ବ୍ୟତୀତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି) । ଡକ୍ଟର ମୃତ୍ୟୁର ଅଳ୍ପ କିଛି ବର୍ଷରେ ସେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଡକାଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ । ଡକ୍ଟର ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆଜି ଅନେକ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଡକା-ଯିବା ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କଣ ଏମାନେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରେରିତ ନୁହନ୍ତି କି ?

ଦମ୍ଭେଙ୍କୁ ଯାଉଥିବା ଯେ ମଧ୍ୟରେ ଡକ୍ଟର ପାଉଥିବା ଦେଖା-ହୋଇ “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ୨ ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛୁ ଓ ପାଇବ, ସେହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟତୀତରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପ ମନୋମାତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଉଅଛୁ” (ପ୍ରେରିତ ୨୭ : ୧୭) ବୋଲି କହିଲେ । ପ୍ରେରିତପିତ ହେବା ପାଇଁ ପାଉଥିବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କହି ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । “ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ ନୁହେଁ, କି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ପାଉଥିବା ମୁଁ ଅଟେ...” ବୋଲି ସେ ଗାଲୀମ୍ଠା ମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତି (ଗାଲୀମ୍ଠା ୧ : ୧) । ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟା-ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସେ ସୁସମାଗର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । “ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ମତାନ୍ତ-ଯାତ୍ରୀ ନୁହେଁ, ଯେଣୁ ମୁଁ ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ଠାରୁ ପାଇନାହିଁ କିମ୍ପା ଶିକ୍ଷା କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପାଇଅଛି” ବୋଲି ସେ କହିଲେ (ଗାଲୀମ୍ଠା ୧ : ୧୨) । ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରେରିତଗଣ ତାହାକୁ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଦେଇନାହାନ୍ତି (ଗାଲୀମ୍ଠା ୨ : ୧୭) । ସେ ବିକାଶମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ହେବା ପ୍ରେରିତ (ଗାଲୀମ୍ଠା ୨ : ୨-୯) । ପ୍ରେରିତମାନେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଯାଇ ସର୍ବସୃଷ୍ଟିକ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର କରିବା ପାଇଁ ମନୋମାତ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ । ସେମାନେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର କରିଥିଲେ । ସୁସମାଗର ବିଶ୍ଵାସ କରିବାପ୍ରତି ସ୍ଵ-ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲୋକେ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ କି ଯେ ଅବ-ଶ୍ୟାସ କରେ ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞ ପାଇବ ବୋଲି ଯୀଶୁ କହିଲେ । ଆପଣ ସୁସ-ମାଗର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ କି ?

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫିଲିପ୍ସ ଯେପରି ଜାଣିଥିଲେ

ଫିଲିପ୍ସ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାଦଶ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ସେ ବେଥ୍ଲେହେମରେ ଲୋକ ଥିଲେ । ଫିଲିପ୍ସ ତୁମ୍ଭକୁ ଥିବା ଗୁରୋଟି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଆପଣା ସୁସମାଗୁରୁରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ଦର୍ଶନା ଦ୍ଵାରା ଫିଲିପ୍ସ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କପରି ଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ କର୍ତ୍ତୃନା କରାଯାଇଅଛି ।

ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ କେତେକ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଥିଲେ । ଫିଲିପ୍ସ ତାହାକୁ ହକି ଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷକ ରୂପେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । ଯୋହନ କହନ୍ତି, “ତହିଁ ଆରବିନ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କ ଦେଖାପାଇ ତାକୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ।” (ଯୋହନ ୧:୪୩) କାରଣ “ଯାହା ହକିଅଛି ତାହା ଖୋଜି ରଖା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ଆସିଛନ୍ତି ।” (ଲୁକ ୧:୧୧)

ତାପର ପଦରେ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କ ବେପୁରେ କୁହାଯାଏ, “ଫିଲିପ୍ସ ନିଧନପୂର୍ବକ ଦେଖା ପାଇ ତାକୁ କହିଲେ, ଯାହାକି ବିଷୟରେ ମୋଣି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଶୁଣି ଭବବାଦ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଆନୁମାନେ ତାହାକର ଦେଖା ପାଇଅଛି, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାନରୀୟା ଯୀଶୁ ।” (ଯୋହନ ୧:୪୩) ତାହାକି ସୁସମାଗୁରୁ ଦ୍ଵାରା ଆନୁମାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆହ୍ଵାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ତାହାକି ଆହ୍ଵାନି ପ୍ରକାଶ କରି ଯେଉଁମାନେ ତାହାକି ସମାଗୁରୁର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଶରୀର ରୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ କରନ୍ତି । ଫିଲିପ୍ସଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆନୁମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଷାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତାହାକି ସଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ସୁସମାଗୁରୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ?

ପାଞ୍ଚ ଦୁଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ ସମୟରେ ଯାଣୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ପୂରଣକାରୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏହା ଫିଲିପ୍ସ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସିବା ଦେଖି ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ଯାଣୁ କହିଲେ, “ଏମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ କେଉଁଠାରୁ ରୋଟି କଣିକା ? କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଅଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣି ଥିଲେ ।” (ଯୋହନ ୭:୫-୭) ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲେ ବରଂ ଫିଲିପ୍ସ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ସେହିପରି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । “ଫିଲିପ୍ସ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଟିକିଏ ଟିକିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶହେ ଟଙ୍କାର ରୋଟି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।”

(ଯୋହନ ୭:୭)

ସଦା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଯାଣୁଣୀଶ୍ୱଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଭାବ ପୂରଣ କରନ୍ତି ବୋଲି ଫିଲିପ୍ସ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ । ଯାଣୁ କେବଳ ପାଞ୍ଚ ରୋଟି ଓ ଦୁଇ ମାଛ ଦ୍ୱାରା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଜନତାଙ୍କୁ ପରିତୃପ୍ତ ଭାବେ ଭୋଜନ କରାଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବେ ତେଣୁକରି ଆତ୍ମମାନେ କର୍ମ ନକରି ଅଳ୍ପସୁଆ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ବୋଲି ତାହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯାଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହସ୍ତକର୍ମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପସୁଆ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । (ଯାକୂବ ୧:୨୫, ୧ମ ଥେସ ୪:୧୧) ଯଦିଓ ଆକାଶର ପଶିମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଆହାର ଯୋଗାନ୍ତି । (ମାଥୱ ୭:୨୭) ସେମାନେ ତାହା ନ ଖୋଜିଲେ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନେ ପରିଶ୍ରମ ନ କଲେ, ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ କିପରି ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ? (ମାଥୱ ୭:୩୩) ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ବେଳେ, ସଦା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ।

(ମାଥୱ ୨୮:୨୦)

ପିରୁଗଲମରେ ପଦ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିବା ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରି ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ଫିଲିପ୍ପ ଓ ଆନ୍ତୟ ସେହି ଗ୍ରୀକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମହିମାନିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ସତ୍ୟ ଯୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ଗହମ ଖଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନମରେ ତାହାହେଲେ ତାହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ ତାହାହେଲେ ବହୁତ ଫଳ ଫଳେ.....ଏବେ ମୋ ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧରଣ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମୁଁ କଅଣ କହିବି ? ପିତଃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ଷାକର ? କିନ୍ତୁ ଏଥି ସକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । ପିତଃ, ଆପଣା ନାମ ମହିମାନିତ କର ।” (ଯୋହନ ୧୨: ୨୩-୨୪; ୨୭-୨୮) ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରି ତାହାକୁ ଗୌରବାନୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୁଣ୍ଡାୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଫିଲିପ୍ପ ଏହି ଘଟଣାରୁ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । “ସେଥିରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଆମ୍ଭେ ତାହା ମହିମାନିତ କରିଅଛୁ, ଆଉ ପୁନର୍ବାର ମହିମାନିତ କରିବୁ ।”

(ଯୋହନ ୧୨:୨୨)

ଯୀଶୁ ହୁଣ୍ଡାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବେ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଶେଷ ସେ କହିଲେ, “ଆଉ ମୁଁ ଯଦି ପୃଥିବୀରୁ ଉଠିବୁ ଉତ୍ପତ ହେବ, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ସୂଚନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ସ୍ୱରୂପ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ଅପମାନ ଭୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହ ହୁଣ୍ଡାୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୁକ୍ତିଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜଗତର ଶେଷ ଭୋଜନ ସମୟରେ ସେ ସେ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଏହା ଫିଲିପ୍ପ ଜାଣିପାରି ଥିଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ

ଓ ଜୀବନ । ମୋ ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ।
 (ଯୋହନ ୧୪ : ୬) । ଫିଲିପ୍ସ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୋ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଉନୁ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ।”
 (ଯୋହନ ୧୪ : ୮) ଯୀଶୁ ସକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 କରାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ବୋଲି ଜାଣି ଫିଲିପ୍ସ ଏହି ଅନୁରୋଧ ତାହାଙ୍କୁ
 କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଫିଲିପ୍ସ ଏତେ-
 ବାଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ
 ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରୁଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
 କରୁଅଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କପରି
 କହୁଅଛୁ ? (ଯୋହନ ୧୪ : ୯) ବାଲ୍ୟ ସ୍ଵରୂପୀ ଈଶ୍ଵର ଆଦି କାଳରୁ
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ କର-
 ାଇବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ । (ଯୋହନ ୧ : ୧-୩,
 ୧୪ : ୧-୫)

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରେ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା
 ଫିଲିପ୍ସ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେପରି ଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ
 ସେହିପରି ଭାବେ ଜାଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିବା । ତାହାଙ୍କ ଠାରେ
 ସଞ୍ଚିତ ସ୍ତେମ, ଶକ୍ତି ଓ ବିଶ୍ଵାସକର ବସ୍ତୁକ ଜ୍ଞାନରେ ହିଁ ଆମର ମୁକ୍ତି ।
 କାରଣ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦେହବନ୍ଧ ହୋଇ ବାସ
 କରେ । (କଲସୀ ୧ : ୯)

—ROYCE FREDERICK

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରେସ, ନବରଙ୍ଗପୁର ।

THE BIBLE TEACHES

2 Tim 3:16, 17

INTRODUCTION :

1. There are many creeds and manuals of men and along with such is denominationalism
2. We should not be concerned with what man says but what the Bible teaches when it comes to religious matters.
3. The Bible teaches the truth and as long as we follow the same then all will be well with us.

DISCUSSION :--

A. The Bible Teaches.

1. That God is (Heb. 11:6).
2. That Christ is the Son of God (John 3:16).
3. That Christ died for the sins of the world (Rom. 5:8).
4. That one must obey the gospel to be saved (Mk. 16:15, 16).
5. That one must hear the truth (Rom. 10:17).
6. That one must believe (Rom. 10:10).
7. That one must repent of his sins (Acts. 17:30).
8. That one must confess Christ before men (Matt. 10:32).
9. That one must be baptized to be saved (1Pet. 3:21).
10. That the saved are added to the Lord's church (Acts. 2:47).
11. That one must be a Christian and Christian only (1Pet. 4:16).
12. That one must worship God in spirit and in truth (John 4:24).
13. That one must work out his salvation (Phil. 2:12).
14. That one must be faithful unto death (Rev. 2:10).
15. That there is but one faith (Eph. 4:5).
16. That there is but one church (Eph. 4:4).
17. That baptism is a burial (Col. 2:12).
18. That the truth makes free (John 8:32).
19. That one must die (Heb. 9:27).
20. That one will be judged according to his works (2Cor. 5:10).

21. That there is a heaven (John 14:1-3).
22. That there is a hell (Matt. 25:46).

B. The Bible Is :

1. The book of God (Ps. 119:105).
2. To be accepted (Rev. 22:18, 19).
3. To be obeyed (James 1:22).

CONCLUSION :

1. One can't go wrong as long as he follows Bible teaching.
2. The Bible will lead one from this life to the life that is to come.
3. We are to live by the Bible in this life and thus one day to be judged according to the things that are written there in.

• J. C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)